

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31.07.2002, sp. zn. 29 Odo 478/2002, ECLI:CZ:NS:2002:29.ODO.478.2002.1

Číslo: 52/2003

Právní věta:

Dovolání proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně o ustanovení předběžného správce, není podle občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. ledna 2001 přípustné.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 31.07.2002

Spisová značka: 29 Odo 478/2002

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Konkurs

Předpisy: § 237 předpisu č. 99/1963Sb.

§ 238a předpisu č. 99/1963Sb.

§ 9a předpisu č. 328/1991Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

V r c h n í s o u d v P r a z e u s n e s e n í m z e d n e 1 5 . 2 . 2 0 0 2 p o t v r d i l u s n e s e n í z e d n e 3 1 . 1 0 . 2 0 0 1 , j í m ž K r a j s k ý s o u d v Ú s t í n a d L a b e m u s t a v i l p ř e d b ě ž n ý m s p r á v c e m d l u ž n i c e a d v o k á t a J U D r . J . R . , u z a v í r á j e , ž e j s o u s p l n ě n y p o d m í n k y t a k o v é h o o p a t ř e n í v e s m y s l u u s t a n o v e n í § 9 a o d s t . 1 z á k o n a č . 3 2 8 / 1 9 9 1 S b . , o k o n k u r s u a v y r o v n á n í , v e z n ě n í p o z d ě j š í c h p ř e d p i s ů .

D l u ž n i c e p o d a l a p r o t i u s n e s e n í o d v o l a c í h o s o u d u v č a s d o v o l á n í , n a m í t á j í c , ž e j e d á n d o v o l a c í d ů v o d d l e u s t a n o v e n í § 2 4 1 a o d s t . 2 p í s m . b) o . s . ř . , t e d y ž e r o z h o d n u t í s p o č í v á n a n e s p r á v n ě m p r á v n í m p o s o u z e n í v ě c i . V d o v o l á n í s n á š í a r g u m e n t y n a p o d p o r u z á v ě r u o e x i s t e n c i o z n a č e n é h o d o v o l a c í h o d ů v o d u a p o ž a d u j e , a b y N e j v ý š š í s o u d u s n e s e n í s o u d ů o b o u s t u p ň ů z r u š i l a v ě c v r á t i l o d v o l a c í m u s o u d u k d a l š í m u ř í z e n í .

Dovolání proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně o ustanovení předběžného správce, není podle občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2001 přípustné.

Nejvyšší soud dovolání odmítl.

Z odůvodnění:

Přípustnost dovolání proti usnesení odvolacího soudu upravují ustanovení § 237 až § 239 o. s. ř. Ustanovení § 238, § 238a odst. 1 písm. b) až g) a § 239 o. s. ř. nezakládají přípustnost dovolání proto, že napadené rozhodnutí nelze podřadit žádnému z tam vyjmenovaných případů.

Podle ustanovení § 238a o. s. ř. je dovolání přípustné také proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto ve věci konkursu a vyrovnání (odstavec 1 písm. a/ o. s. ř.). Ustanovení § 237 odst. 1 a 3 o. s. ř. platí obdobně (odstavec 2).

Dle ustanovení § 237 odst. 1 o. s. ř. je dovolání přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu,

a/ jimiž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé,

b/ jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil,

c/ jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle písmena b) a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Ustanovení § 238a o. s. ř. stanoví přípustnost dovolání proti v tomto ustanovení vyjmenovaným rozhodnutím za shodných podmínek jako ty, jež jsou uvedeny v § 237 odst. 1 o. s. ř., s tím, že omezení formulovaná v ustanovení § 237 odst. 2 o. s. ř. se neuplatní. Podle ustanovení § 238a odst. 1 písm. a) o. s. ř. tedy není dovolání přípustné proti každému měnícímu či potvrzujícímu usnesení odvolacího soudu ve věci konkursu a vyrovnání; rozhodnutí odvolacího soudu musí především měnit nebo potvrzovat konkursní či vyrovnací rozhodnutí soudu prvního stupně „ve věci samé“. Usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení o ustanovení předběžného správce (usnesení odvolacího soudu je potvrzující), však usnesením ve věci samé není.

Skutečnost, že odvolací soud účastníci (nesprávně) poučil, že dovolání proti jeho rozhodnutí je přípustné, přípustnost dovolání nezakládá, jelikož to směřuje proti rozhodnutí, proti němuž ze zákona přípustné není (srov. *mutatis mutandis* též usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod číslem [73/2001](#) Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, jakož i důvody usnesení Nejvyššího soudu uveřejněného pod číslem [58/2002](#) Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Nejvyšší soud proto, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), dovolání odmítl (§ 243b odst. 5, § 218 odst. 1 písm. c/ o. s. ř.).